

LO MESTRE TITAS

SENMANARI HUMORISTICH Y SATIRICH DE BONA MENA

Número' solt: 5 cèntims; número atrassat: 10 cèntims

SUSCRIPCIÓ

En Barcelona semestre — 2 pesetas
un any — 3

Extranger semestre 3 pessetas

En provincias semestre — 2'50 pesetas
un any — 4

Administració: Fontanella, 5, entressol, 1.ª — La correspondencia al Administrador.

LO DE PALMA DE MALLORCA

Lo dijous dia 9 del corrent va tenir lloch en Palma de Mallorca un fet incalificable y desconsolador que ha causat la indignació mes gran entre 'ls catòlics.

L' Estat va incorporar-se dels drets y privilegis que la Verge de Lluch gosaba sobre la posada y santuari del mateix nom, y ho va fer apelant a la forsa armada.

La enèrgica y sentida Circular que inserta 'l Bolletí Eclesiàstich d' aquella diòcesis y la valentia ab que 'l senyor Bisbe de Palma ha acudit al Senyor Nunci Apostòlic en queixa d' un cas d' atropello contra 'ls drets de la Iglesia, ha sigut y es encare com una afilada llansa esfonsada en lo cor del govern actual.

Aquests catòlics indiferents que encare creyen ab las cordials, intimas y respectuosas relacions dels dinastichs envers la Iglesia, han quedat lluhits.

Ara poden recordar ab fruició aquell article 11 de la vigent Constitució, nascuda dintre de la actual dinastia; que recordin la inutilitat de las gestions y súplicas dels Prelats per allunyar de las Universitats als catedràtics impijos y racionalistas; la ineficacia de las queixas de tot lo Episcopat elevadas al trono de doña Cristina quan se tractava de aixecar en Madrit un temple protestant; que recordin las paraulas del sabí y virtuós Bisbe de Oviedo quan comensaba, llavors, la seva eloqüent protesta ab las següents paraulas: *Ocupando el trono de San Fernando el rey Don Alfonso XIII, inocente niño, ahijado de nuestro Santísimo Padre el Papa León XIII y gobernando en su nombre la piadosa reina regente Doña María Cristina Hapsburgo...* «...Se erigió en la villa y corte de Madrid la primera capilla destinada al culto herético y fué consagrada Obispo de esa secta el apóstata señor Cabrera...»

Aquestas y altres mil que podria copiar, son las prova's claras y patents que donan los nostres catòlics governs de sumició, respecte y alta consideració envers la Iglesia y lo Episcopat espanyol.

Lo Episcopat espanyol s' ha vist moltes vegadas atropellat pels governs de la regencia, y moltes mes han consentit que las turbas l' apedreguessin é insultessin en las vías públicas.

Que aixís pagan los mals agrahits a qui 'ls serveix y 'ls afavoreix per compassió y per caritat.

Pero, lo celós Pastor de la Srey mallorquina, ha demostrat que en ser vetllador dels interessos de la Iglesia ningú l' aventatja; que prefereix mil voltas la persecució, el procés y 'l martiri ans de que may ningú pugui dirli que per respectes humans y cobardia ha deixat de cumplir com a bon Pastor del remat que en venturosa hora va serli encomenat.

Rebi l' ilustre Prelat la nostra mes cordial enhorabona.

SAID.

LA VERGE DE LA MERCÉ

Sempre atenta la Verge Soberana de la Mercé per la salvació de sa benvolguda Barcelona, may los fills d' aquesta ciutat, may los que habitaren en ella y en sos contorns, may los qui l' han invocada ab verdadera fé han quedat sens lo consol que demanavan. Sempre la Santissima Verge ha escoltat los prechs de sos predilectes fills.

Una nit, va aixecarse en lo Mediterrà una tempestat horrorosa; pareixia que 'l mar tocaba als nuvols absas onas; lo cel s' obri lliensant un torrent d' aigua, pedra, trons y llamps despedia 'l cel ab horrorós terratremol y 'ls barcos amarrats al port de Barcelona se vejieren casi a fons amenassats per los elements.

Mar endins, una barca tripulada per uns pobres pescadors, era juguet de las encrespadas onas. Los pals trencats, perdudas las velas, donant salts y tombellons, los tripulants creyen veurer molt prop la mort y ab ulls espantats miraban aquell onas

que havian de ser la seva sepultura, pero ¡ay! moririan junts, lo pare abressat ab sos fills, que tots tripulaban aquella barca prompte a desaparèixer.

Lo pare, recordant que la Mare de Deu de la Mercé havia socorregut en un cas semblant a un de sos companys, proposá a sos fills que junts l' invoquessin, prometent a la Verge una humil presentalla y visitarla al saltar en terra.

Tots pregaren com apenas may havian fet, Amarrats los uns ab los altres, varen agenollarse de la manera que 'ls va ser possible y tan fervents devian ser sos prechs que va sembrarlos veurer a una senyora de graciosa y mistica mirada, vestida de blanch, ab corona de reyna y circol d' estrelles, sostenint ab una ma 'l cetroy ab l' altre un Nen, hermos com lo sol del mitj dia y ab cabell ros, com d' or. Rodejada de nubols per los que hi sobresortian una multitud de caparronets rossos, va ficar la vista en los naufruchs, y estenent sa ma dreta sobre las onas, aqueixas van deixar pausadament de ronc, lo cel va acallar son estrepitós terra tremol y... la Senyora va desapareixer.

Al trencar l' aubada, pujaren los religiosos al camaril de Nostre Senyora y trobaren los vestits de la Verge completament mullats. Preguntaren, tractaren d' inquirir la causa de aquella estranyesa, mes ningú pogue donar compte de res. Plens d' admiració estavan encare los religiosos, quan uns pescadors penetraren en lo camaril y lliensantse als peus de la Verge esclamaren: ¡Oh Verge, Vos habeu vingut a salvarnos del naufragi; a Vos debem la vida.

La Imatge que 's venera en nostra iglesia de la Mercé s' havia traslladat per voluntat de la Verge al lloch de perill ahont havia sigut cridada. Res es de estranyar, quan son Original Santissim deixá en la Gloria la companyia de son Fill estimat per baixar a nostra terra y protegirnos ab maternal carinyo.

UN GAT DELS FRARES.

GOIGS

Puig teniu, sense sospitas un talent tan especial, *Preservadunos, Mestre Titas, del contagi liberal.*

Ja que sou 'loh senyor Mestre! nostre amich y consultor, siau nostre defensor en aquesta gran palestra; si per cosas inauditas amenassa 'ns algún mal. *Preservadunos, Mestre Titas, del contagi liberal.*

Vos, senyor, que per fortuna, empuyant vostre fuét, espolsau a tort y a dret desde vostra gran tribuna; y ab paraulas eruditas triomfau de un modo tal: *Deslliuradunos, Mestre Titas, del contagi liberal.*

Com sou vos, per exelencia, l' únich ser privilegiat, que dihent sols la vritat fins trobau la quinta essencia de las pessas mes petites ab un dó poch natural: *Preservadunos, Mestre Titas, del contagi liberal.*

Si algún jorn, per fera audacia nos troben sota un parany ó sorpresos ab engany nos enredan, per desgracia, ab las trampas infinitas del sufragi universal: *Deslliuradunos, Mestre Titas, del contagi liberal.*

Si ab paraulas peregrinas horchatessen nostra sang ó ab un puro del estanch nos donguessen las matzinas, ó ab historias, mil, fngitas, nos atrau un deslleal: *Preservadunos, Mestre Titas, del contagi liberal.*

Si algún tipo dels que cerran, nos vulgués masonisar, pretenent arrebatat las creencias que no 's borran;

y ab discursos y visitas nos atissa envers lo mal: *Deslliuradunos, Mestre Titas, del contagi liberal.*

Si la gent conservadora, liberala, fusionista: ó terciaria—Silvelista, presupuesto vividora; ab pamplinas y chinillas nos enjega al pedregal: *Preservadunos Mestre Titas, del contagi liberal.*

Quan la Espanya restaurada com un moble de caoba, quedí ja casi com nova, y un cop feta la bugada, si ja may tenim sospitas ó un indici d' altre mal: *Escombradu, oh Mestre Titas, eiza peste liberal.*

Quan Espanya quedí lliure dels partits restauradors de cacichs y zueladors que ni deixan tan sols viure, fent desgracias infinitas y causant no més que mal: *Arrancadu ¡Oh Mestre Titas! la mala herba liberal.*

Puig teniu, sense sospitas, un talent tan especial: *Allunyadu ¡Oh Mestre Titas! fins lo nom de liberal.*

FLOSTICH.

Sepbre. de 1897.

FUETADAS

En Castelar es home molt original, si prescindim de la cassussa que sempre tregina.

Quan va sapiguer que 'ls carlistas tenian cent mil homes disposats a carregarse la carrabina al coll, va esclamar:

«Si 'ls carlistas lliensan al camp un milló d' homes, jo 'ls hi enjegaré dos millions de ideas.»

¡Magnífich, don Emili!

Pero, 'm sembla que lo que vosté faria, seria engullirse dos millions de pans de sis lluras.

Deu l' hi conservi la gana.

Segons diuen alguns liberals lo San Pare ha escrit a Don Carlos porque s' abstingui de combatre la Regencia.

¡Que 'n son de llestos aquests liberals!

Aixís com los burros sempre somian cibada, los liberals somian sempre que 'ls carlistas han de morir aplastats sota una tiara.

Pero, son verdas.

¿Y en Weyler?

Després del succés desgraciat de Victòria de las Tunas, segueix be en sa important salut.

Apesar de la imprevisió.

Y de la falta de direcció.

Y de la seva ridícula situació.

Totorotó...

Lectors, prepareus y escolteu aquesta catilina:

«Considerant que no es un crim l' homicidi polítich y molt menos quan serveix per desferse d' un enemich que disposa de medis per impossibilitar l' emancipació d' un poble, y considerant que Fernando Rey de Napolis es el major enemich de la independencia italiana etc. etc. Se ofrece una recompensa de cien mil ducados a aquel ó aquellos que libren a Italia del sobredicho tirano; y no disponant la caixa del comité més que de xixanta cinch mil, los restants trenta cinch mil serán reunits per suscripció.»

Aixó ho diu un document masonich circulat per lo grant Orient en Macini.

Per lo tant, si la major part dels nostres grans homes polítichs liberals son masóns, y ho son, com es de suposar, ab coneixement de causa, son també per conseqüencia una colla d' assessins y criminals que be mereixen la forca.

¿Ho ha entés, senyor Morayta?

¿Qu' es vosté, lo quefe de la quadrilla?

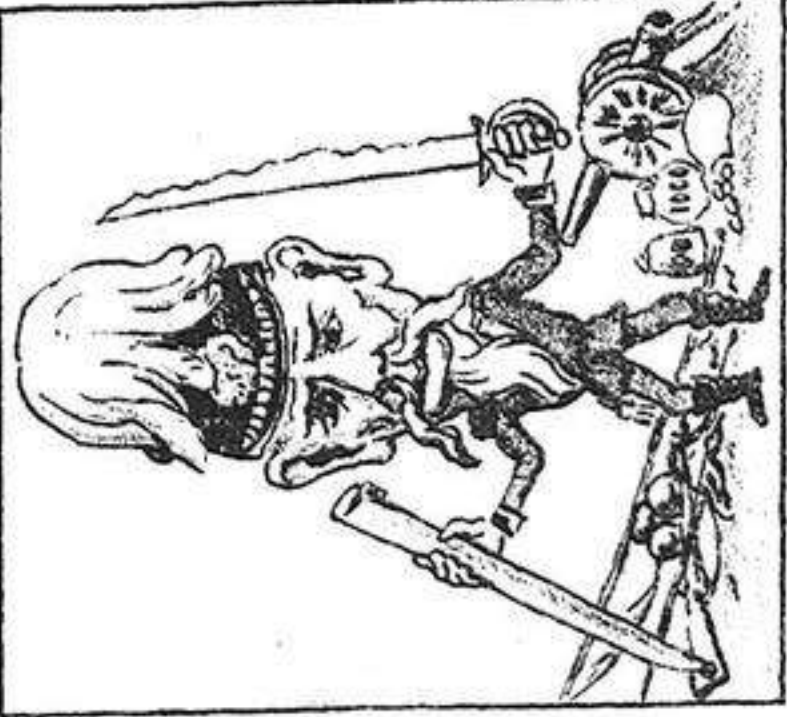
¿Sabeu quin periódich de Barcelona es l' orga oficial de la masoneria?

5 cèntims

HISTORIA D'EN TRAMPAS

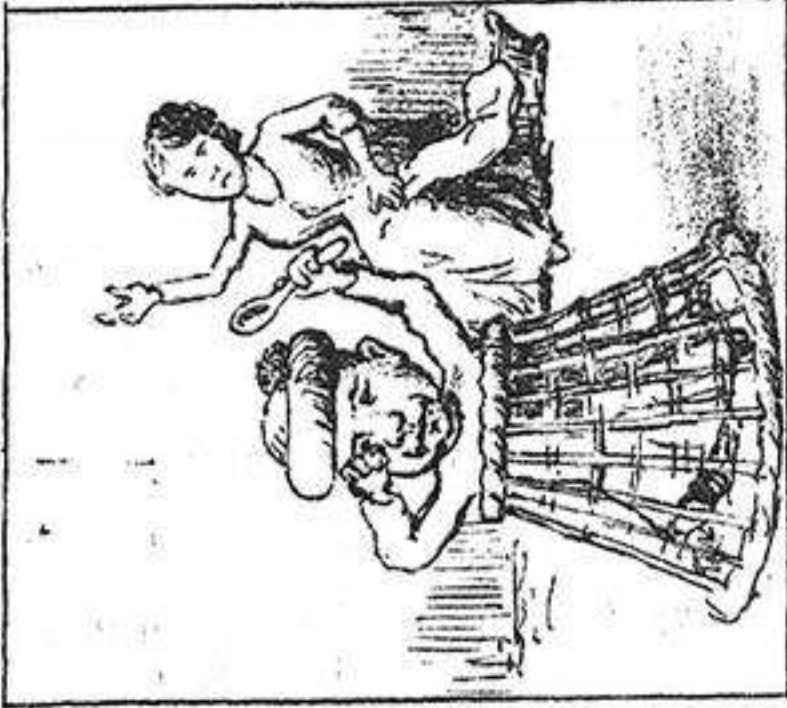
5 cèntims

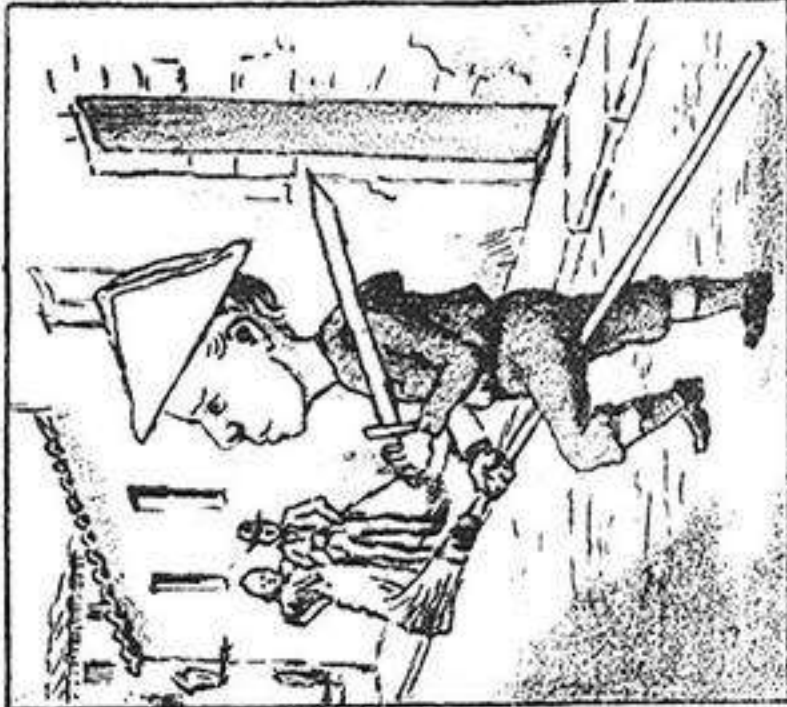
Vida, miracles é historia del general més famós que ha omplert la Espanya de gloria.

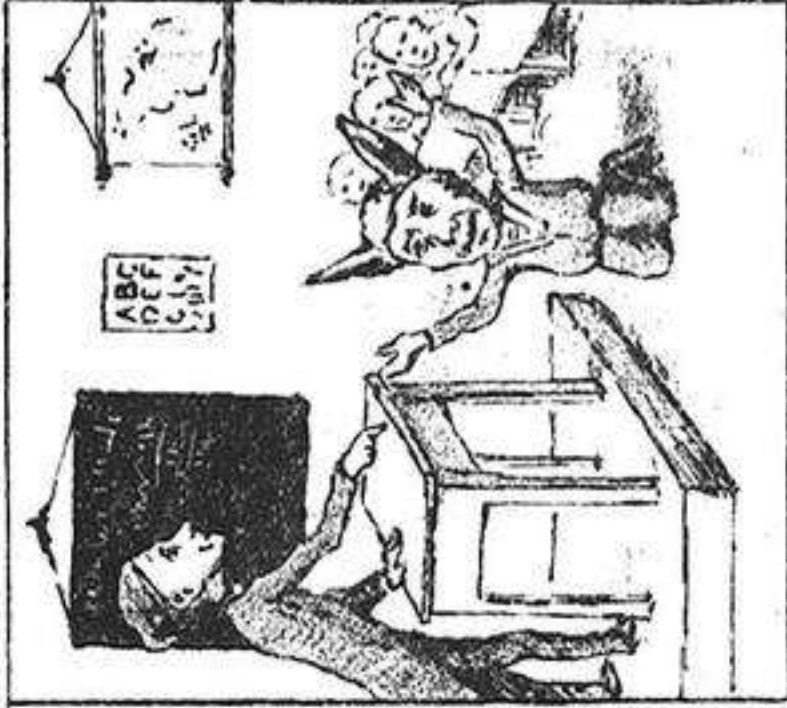
—Serà aquest nen vostre orgell— los va dir una gitana. Y nasqué ab la estrella... al ull.

Es fill, no se pas d' ahont, pro, quan petit, ja la dida l' hi deya 'l niño llorón.

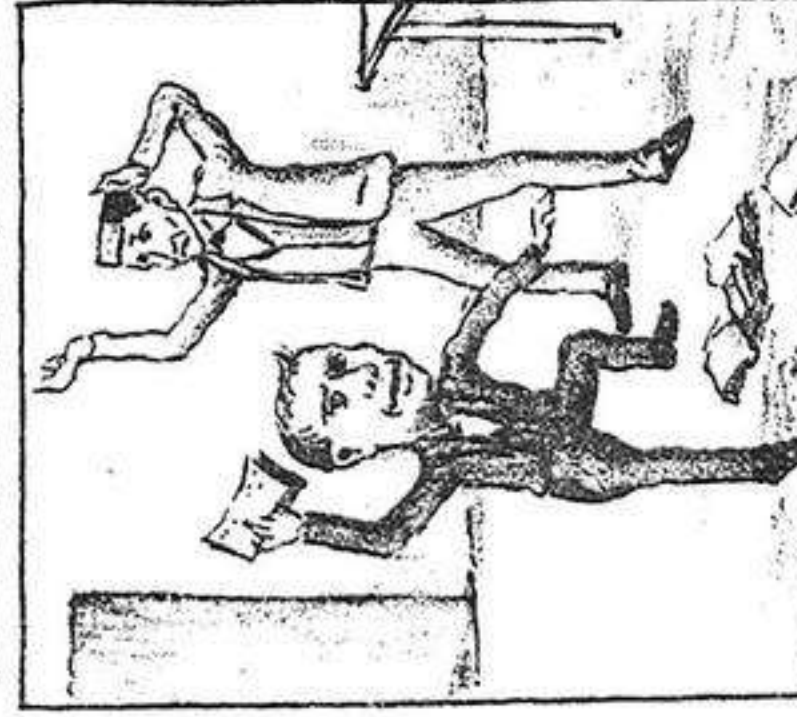
Ja més gran, at molta manya feya 'ls soldats pel carré ab una espasa de canya.

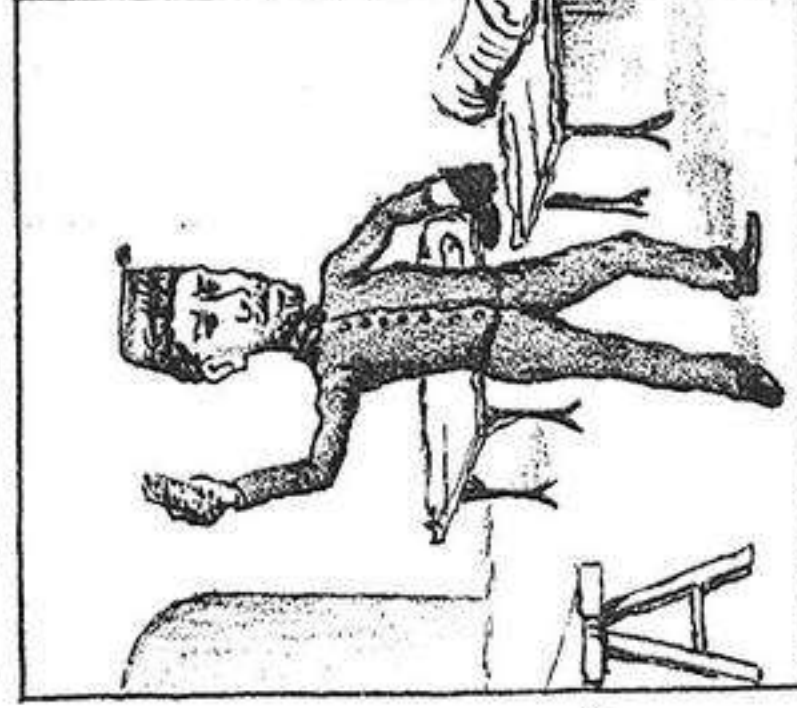
—Agenollat, caramal! ets tan ruc, que potsé un dia arribar a general.

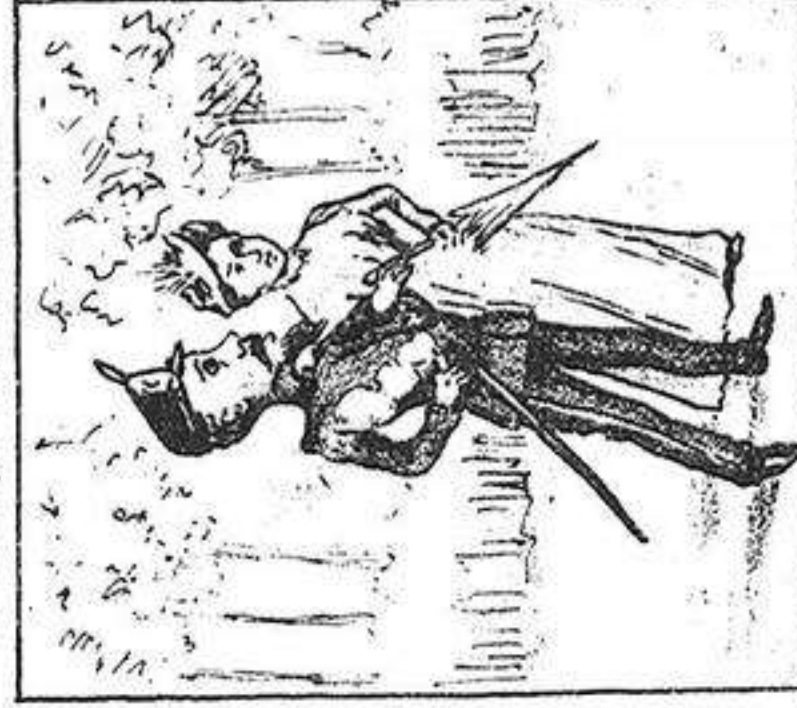
Als caballs se afonçà y 's feya amich dels gitanos perquè 'l deixessin montar.

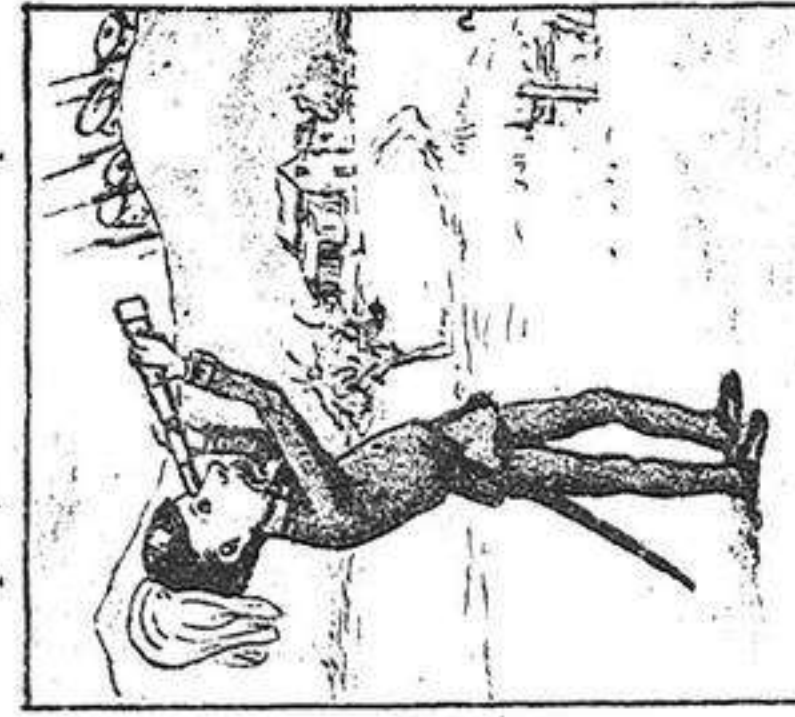
—Militar vull serne jó va dir un día al seu pare; —que 'ls llibres 'm fan pudó.

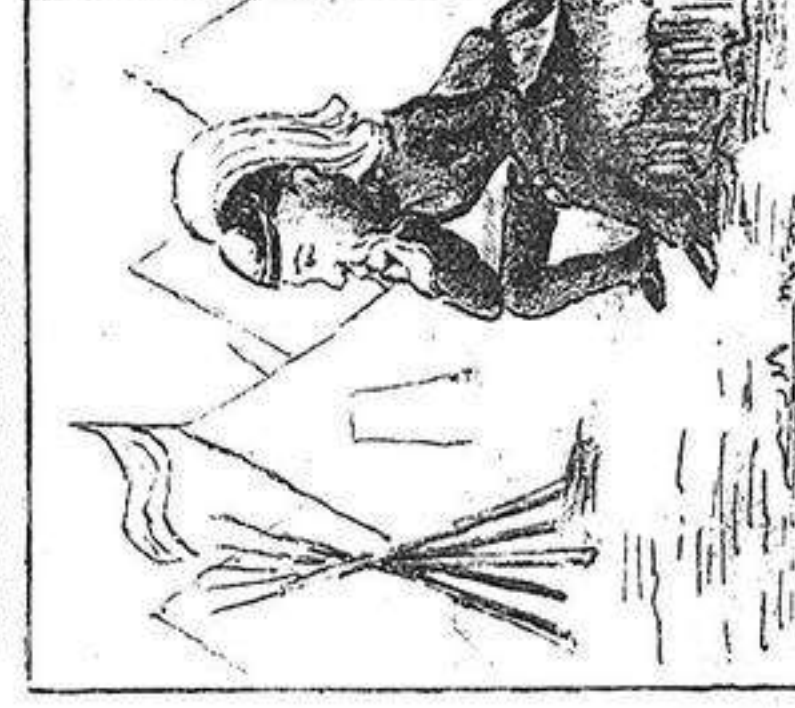
—Tinch ja los botas limpiadas ¿quí sab si temps á venir sentiré corazonadas?

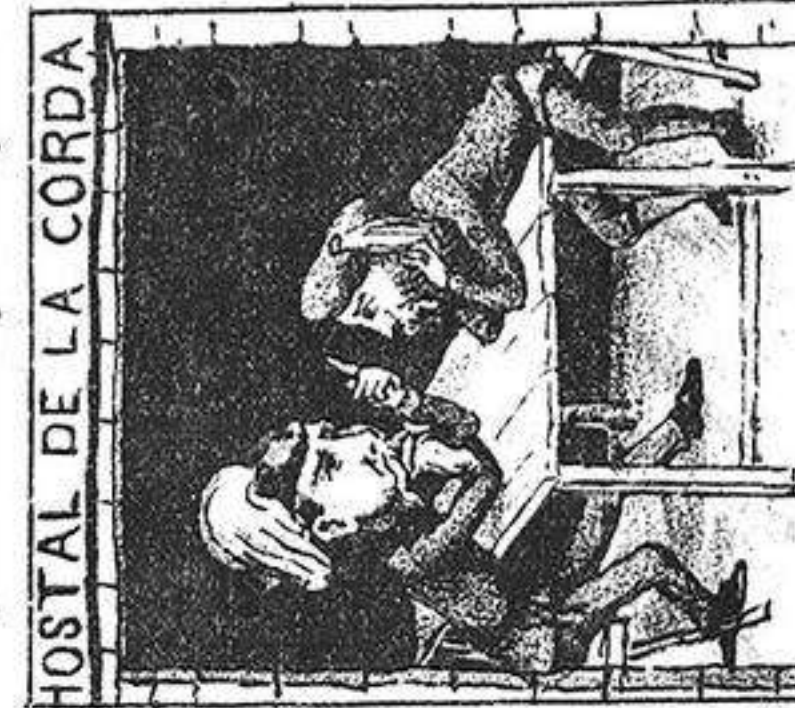
Ja es casat, votoalisto, y ab la costella al costat ¡no s' en dona poch de pisto!

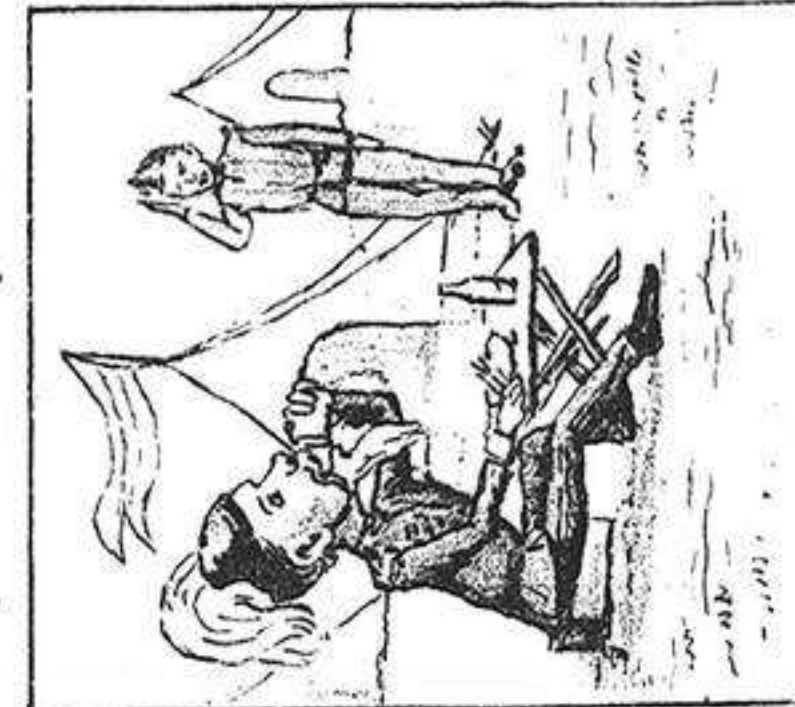
—¿S' han alsat los carlinots? Me casó ab ell; sempre surten ab aquests estrabóts.

—Lo que 's pot compra ab diners no es may car; si don Francisco fos molt anant dels celés...

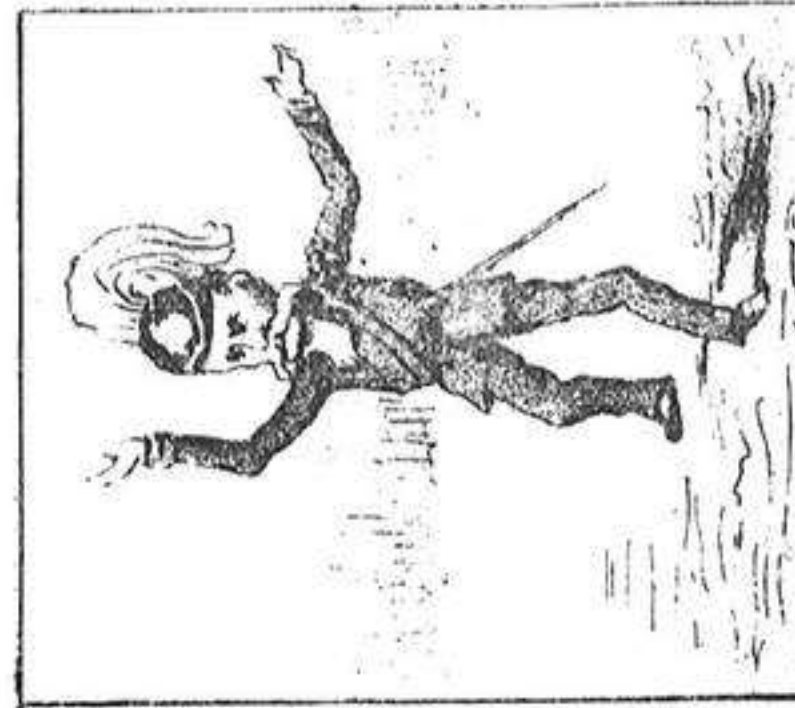
Si parlessin las parets ¡qué de cosas no dirían d' aquest parell de ximplots!

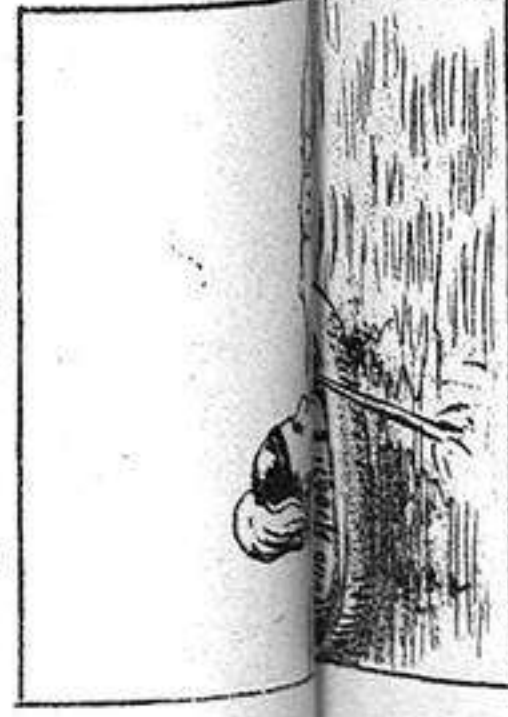
Lo general, molt valent, passa cuarentavuit horas sola ab séva y aiguarent.

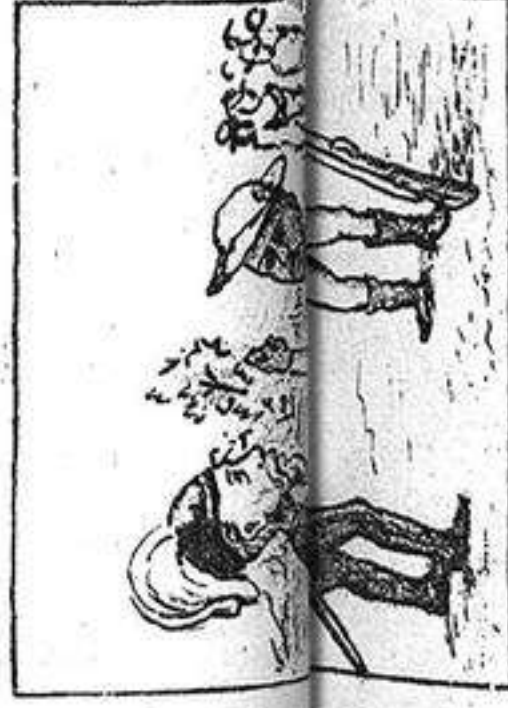
—¿Los carlins son á Ripoll? Bonchs yo m' en vaig cap á l'arga que 'm fa molt mal l' ull de poll.

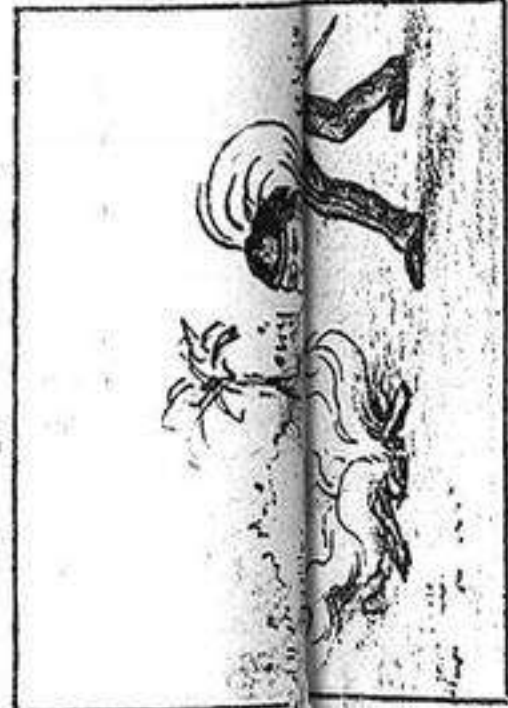
—No hi ha un carli per llavo. D' avny avant, podrán dirme lo gran pacíficadé.

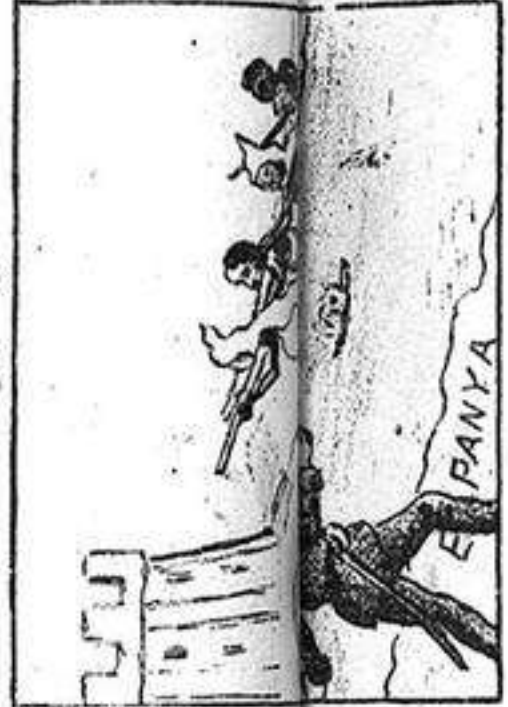
—¿De Cuba la insurrecció estalla potent y forta? Donchs cap allá faltó jó.

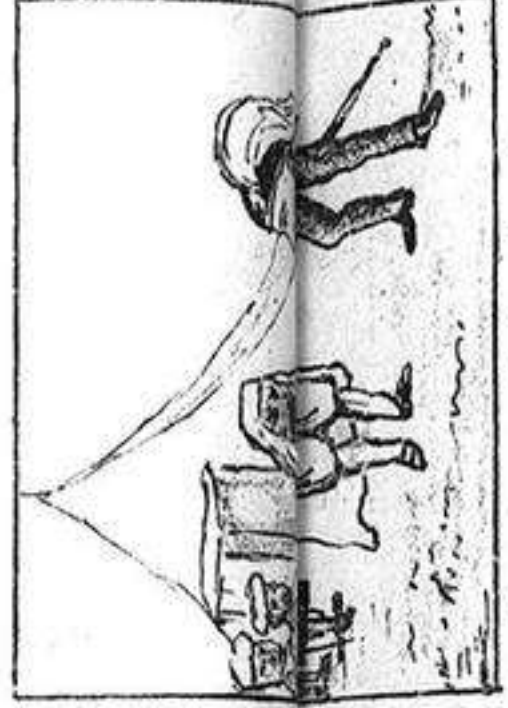
—¿Qu' es qüestió de parné? —No señó de disnida, y á mí no me insulte osté.

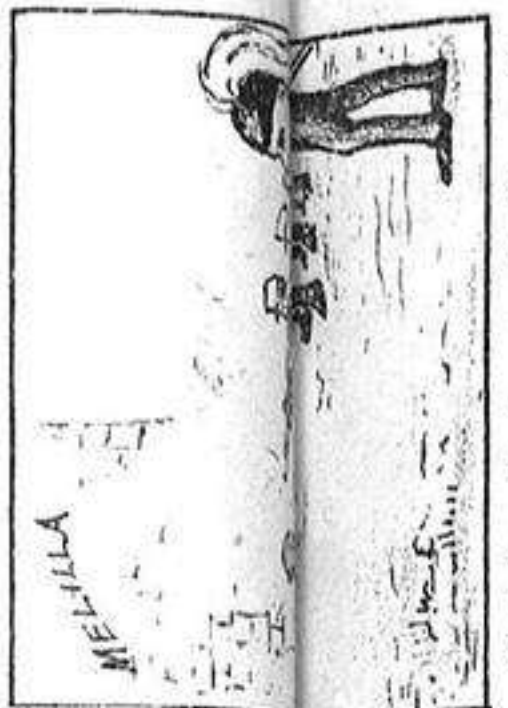
Pro 'l pastel fou arreglat, quedant fins altre vegada lo pais pacíficat.

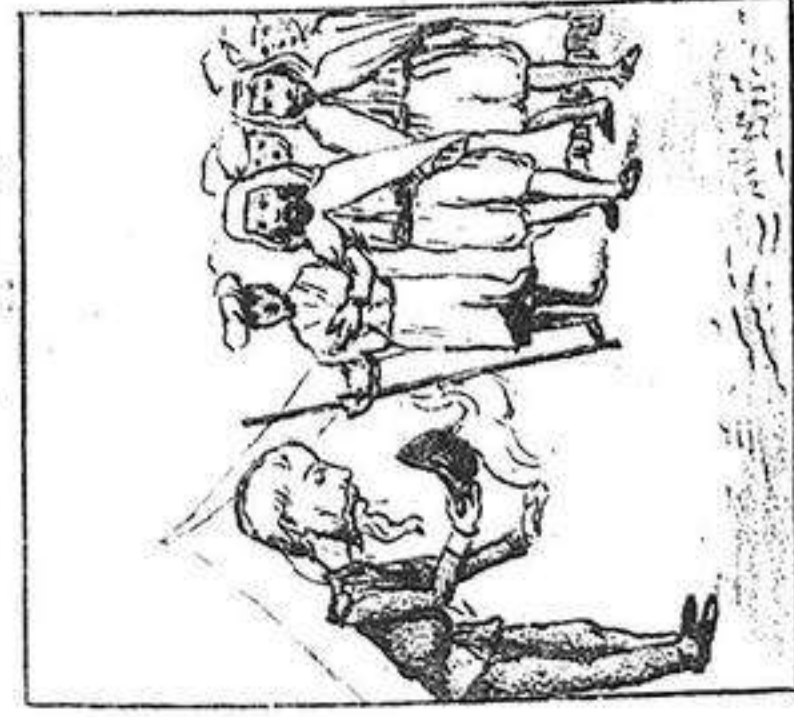
¿Los moros 'ns buscan brega? Apa, Trampas, cap allá qu' Espanya está molt de pega.

Trampas y Muley Araaf nohuen més y més gatzara que no un mercat de Calaf.

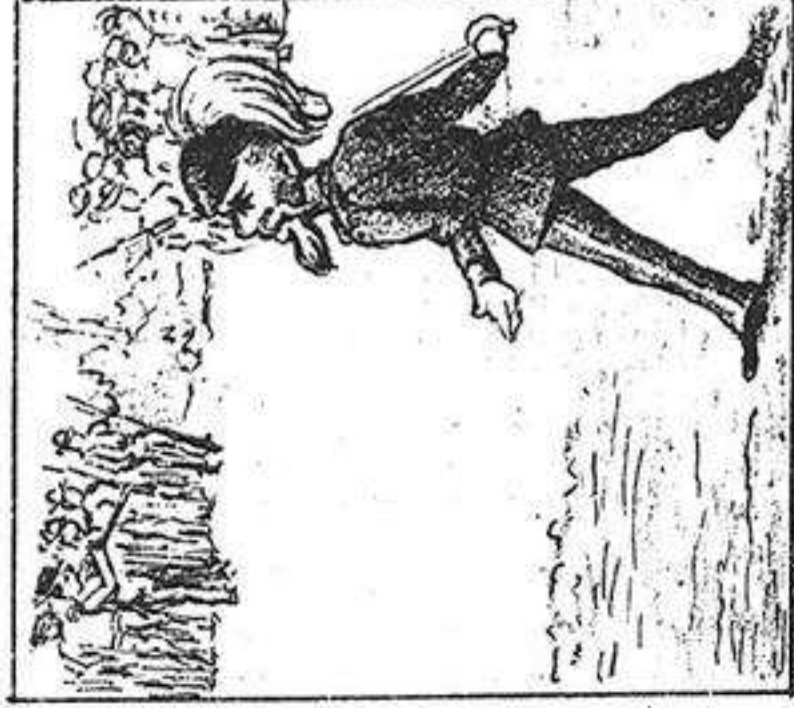
¿Qu' has fet desgraciad Farreu? Si has tallat la orella á un moro ja 't pots encomenar á Deu.

—Senyor: la sang derramada ab uns cuants chavos moríns quedará ben compensada.

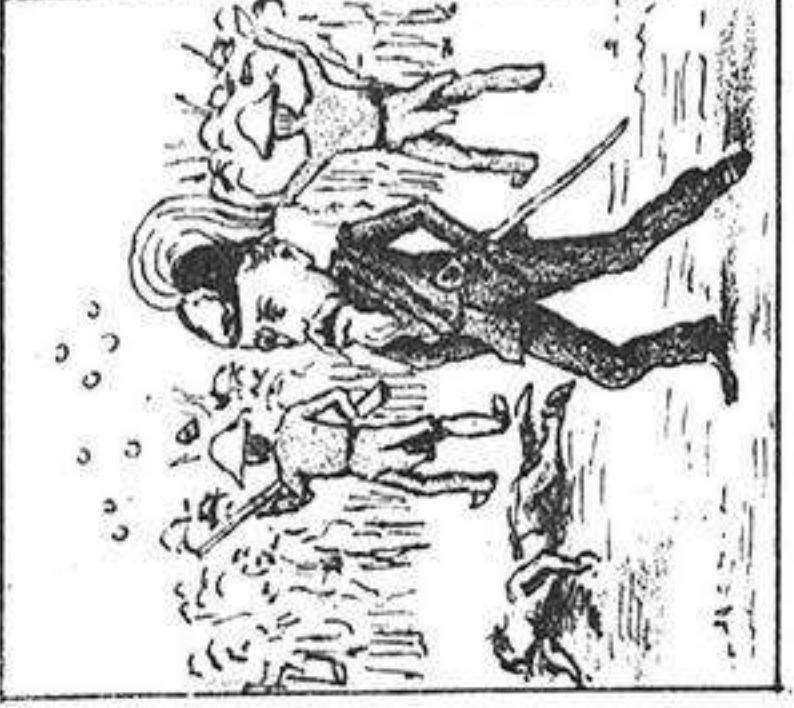
Mientras passava revista dels soldats, va ser ferit per una bomba anarquista.

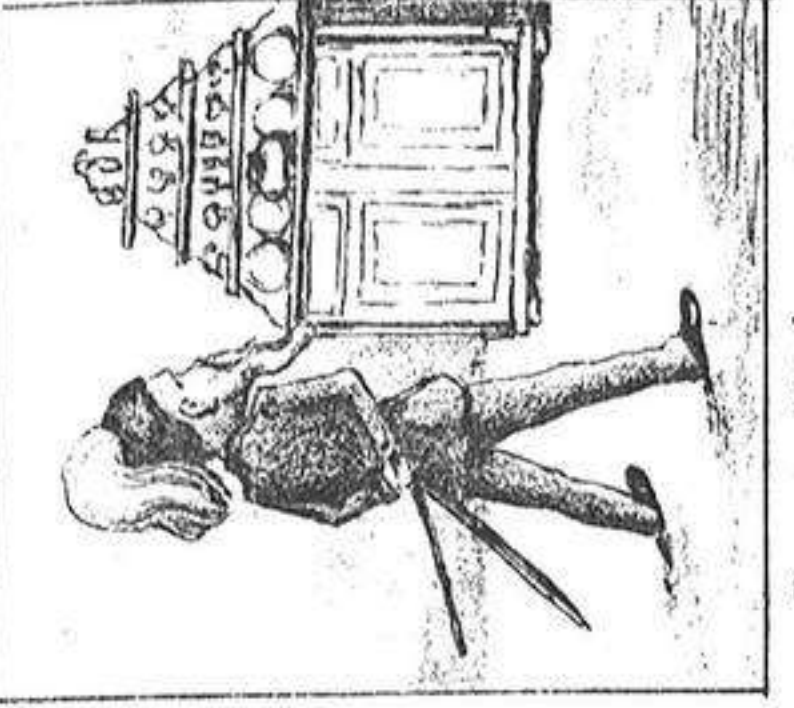
Altre volta l' insurgent s' escampa per la manigua y á Cuba va diligent.

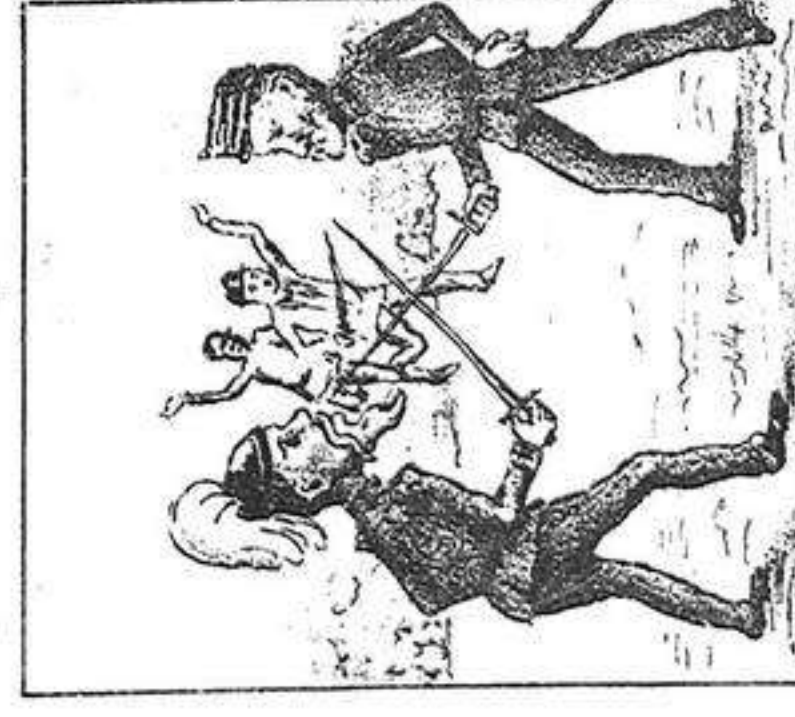
Maceu no está de camanas y en Trampas se 'n torna preet ab la cua entre las camas.

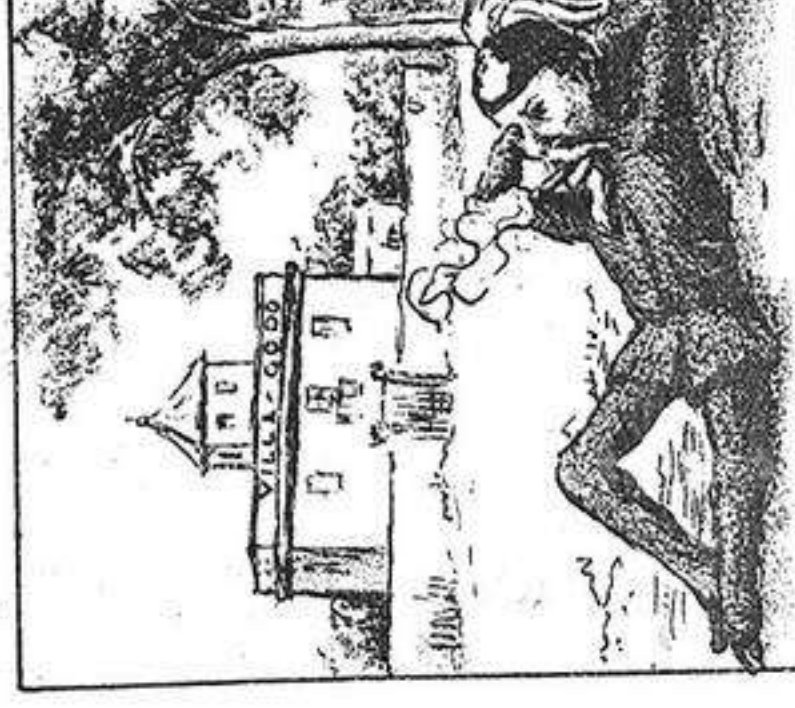
Així 'l varen aclamar... ¿Qué es esto? Un hombre muerto. Puede el baile continuar

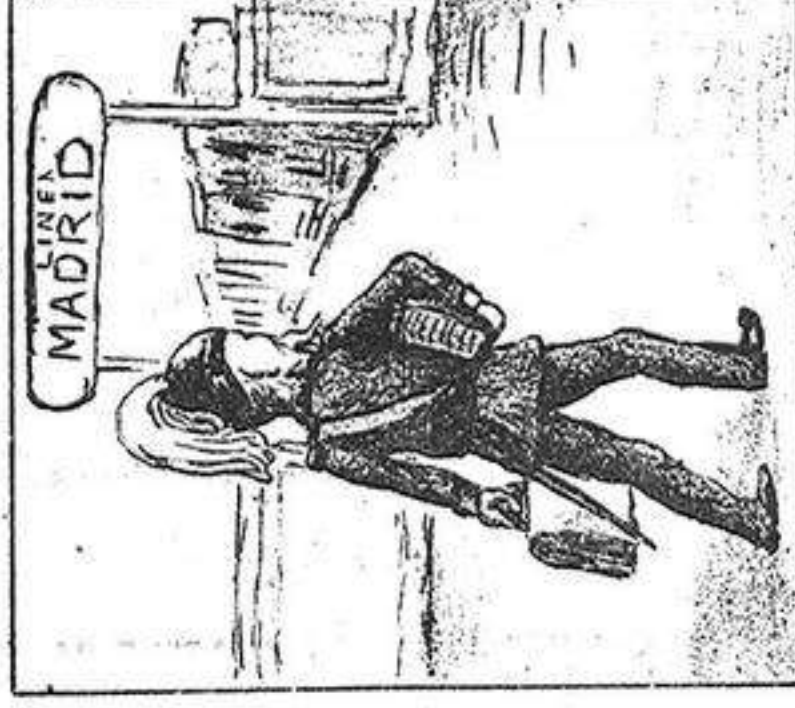
Per premiá tal saragata no se quí... va regalarli una vagilla de plata.

En Borrero 'l desafia pro... ¡ay!... oportunament va arribar la policía.

Per passá 'l temps calorós a Tayá pren la fresqueta portant la vida de gós.

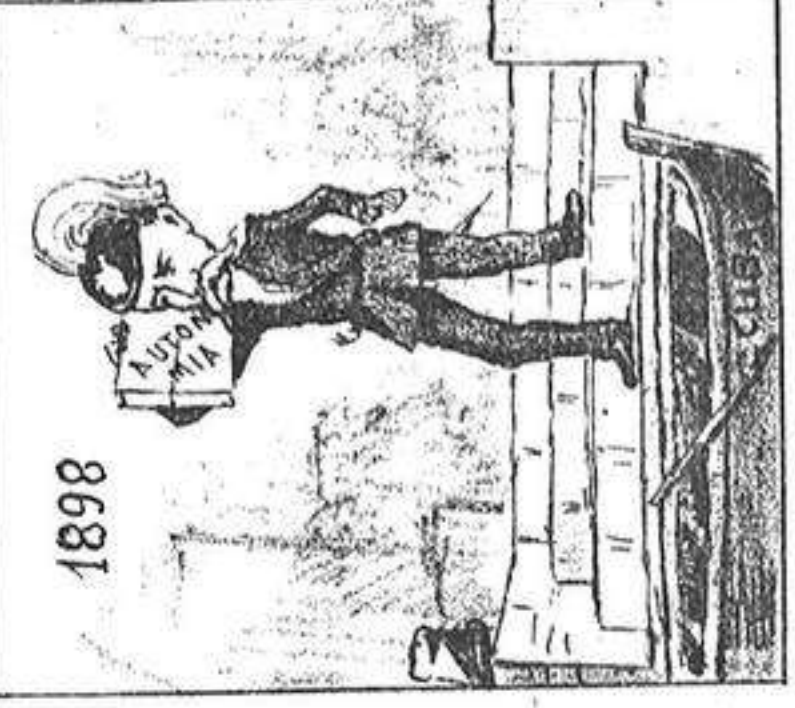
Per la crisis que en Tetuán va promoure ab la botega va aná á Madrid al instant.

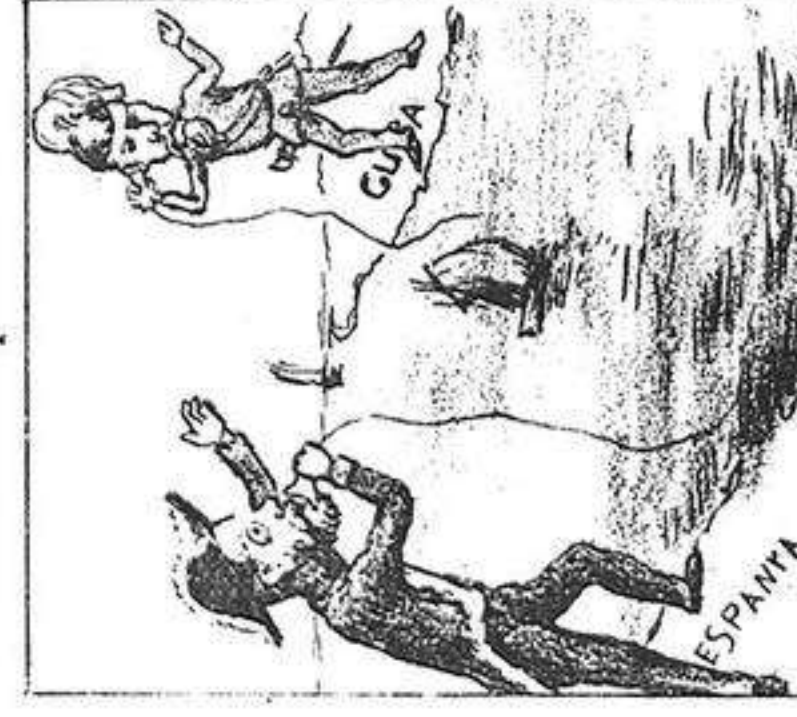
—¿Canovas mort!... ¡Angiolilli!... Are no hi haurá ningú que lo meu poder humili.

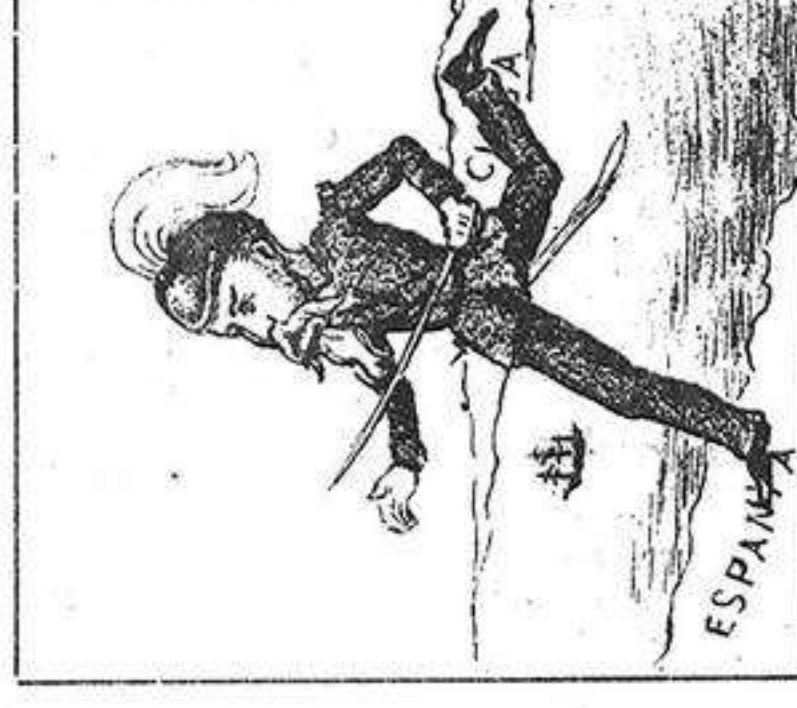
—Escoltem, Silvela, atenti; y si juras obehirme serás Jefe-President.

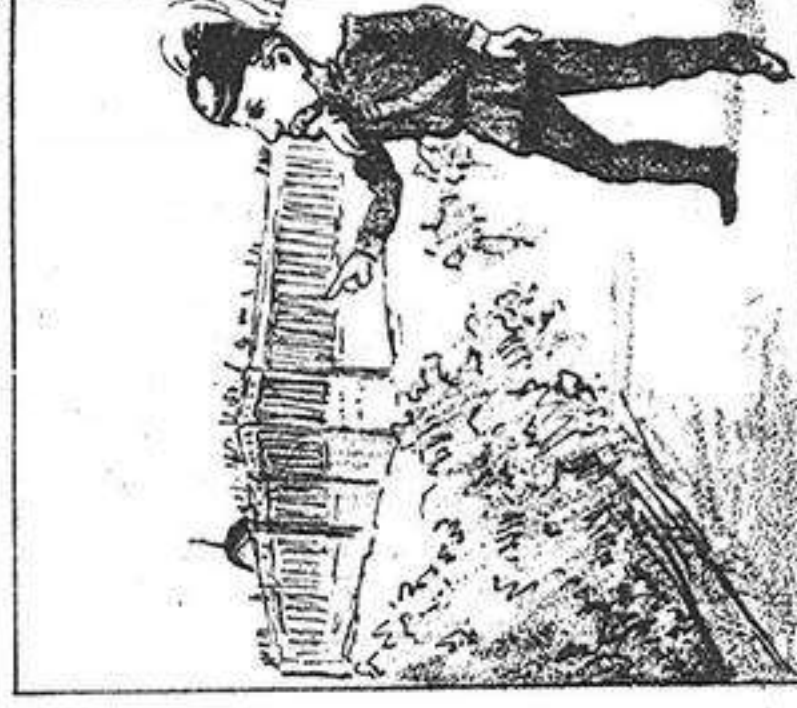
Altre volta al altre mon? aixó es pitjor que l' adagi: Roda 'l mon y torna al Born.

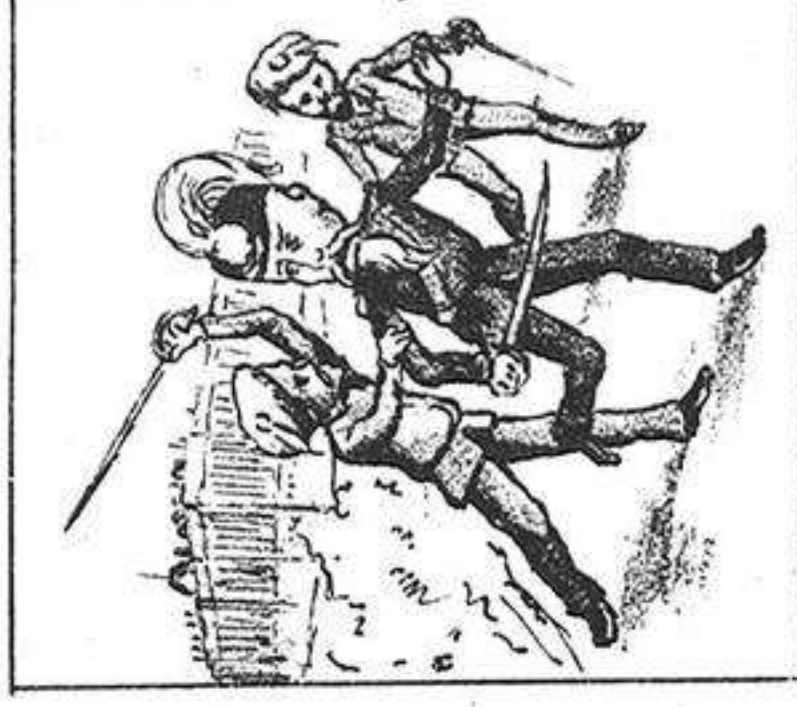
Silvela:—Vingui corrents que s' han alsat los carlistas, y naufraguem per moments.

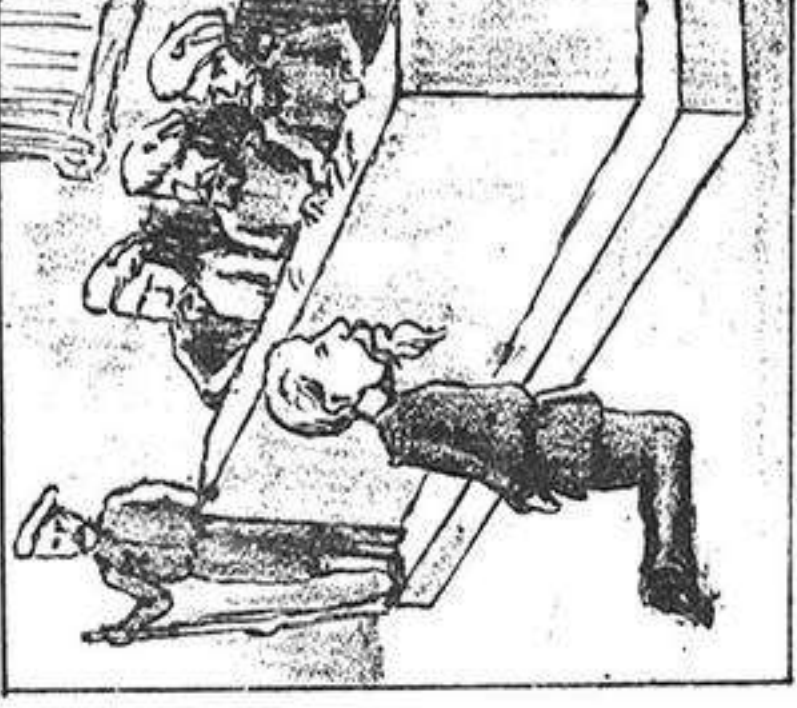
—¡Autonomía maldida! L' hem concedida als cubans ¡y ara si que l' hem fregida!

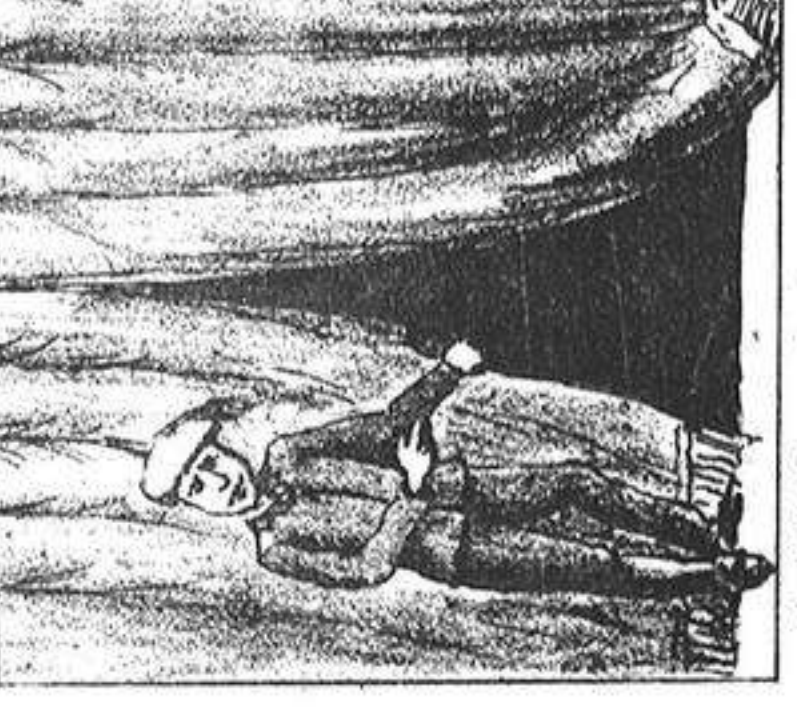
Las primeras precauciones son, que quedin garantidas las nostras instituciones.

¡Ay Trampas, has ben rebut! —¡Jo nagues dit viva don Carlos avans de veurem perdit!

—¡Per mor de Deu, no 'm maten! Diré viva Carlos septim cent mil voltas si volen.

¿Que l' hi van fer los carlins...? Lo qui vulgui sapiguerho que 's digni passa aquí dins.

¿No? donchs es aquell que, per fer mal y cebarse en la comunió Carlista, prescindí del honor, de la decencia y de la dignitat, qualitats que no ha conegut may.

¡Deu nos guardi de monstres!
Y d' un raig de cossas.

Las apreciaciones publicadas per l' *Heraldo* de Madrid sobre l' exercit y l' partit carlista, ha obligat al Exm. senyor Marqués de Cerralbo a dirigir al citat periódich el següent telégrama:

Lucerna 16 (11-15 n.)

Director del *Heraldo*.

Estranyat acabo de llegir tot quan, referent a mi, publica, com a rumor, lo seu important periódich, en lo número corresponent al dia 12 del actual.

May he aconsellat ingratus i injusticias que la rectitut y l' cor de Don Carlos rechassan tan com jo; y nostres proposits son, recompensant d' un modo complert als leals carlistas, reconeixent los graus al actual Exerçit, enaltir lo y posarlo al nivell que l' hi correspon entre 'ls primers d' Europa.

Me complasch, finalment, assegurant que l' manifest del 20 de Janer va redactarse sens cap dificultat ni divergencia.

L' hi suplico la inserció integra d' aquest telégrama.

Marqués de Cerralbo.

Lo divendres passat, en lo primer tren de San Joan de las Abadesas, va sortir en direcció a Olot l' ilustre diputat a Corts Exm. senyor don Joaquim Llorens.

Varen sortir a rebre lo senyor alcalde y varios consejals, lo senyor Rector dels Escolapis d' aquella vila y un numerós grupo de correligionaris.

Lo mateix divendres a la nit va ser obsequiat ab una serenata per la banda municipal.

Lo senyor Llorens sortirà dintre pocs dias cap a Lucerna y Graz per reunir-se ab los demás diputats y Marqués de Cerralbo.

L' hi donem la mes cordial benvinguda.

En Navarro Reverter, aquell *ché* que alguns valencians recordan encare ab justa indignació, apesar de la excomunió ha seguit desempenyant la cartera ab la mes pasmosa tranquil·litat.

Sembla que la Regent ha sentit molt aquest percanse.

Pero no hi ha hagut ningú capás de donarli una puntada de peu al capdevall de l' esquena y treurel del Ministeri.

Y s' ha donat l' espectacle de que una nació catòlica tolera un ministre anatemiçat per la Iglesia.

MACBETH Y BANQUO

Los célebres personatjes d' una de las inmortals obras del gran dramaturg inglés han ressuscitat en nostres presents temps. Representa al primer l' munyoch de papanatas atacat de carlofobia, y fi gura l' segon, que per cert es lo blanch de las rabietas d' aquell, per la pó que l' hi tenen, la Comunió Carlista.

Tothom sab que aquesta ha sigut enterrada diferents vegadas, que han cubert la llosa de son sepulcre ab groixudas capas de guix y arena, que s' hi han revolcat y las han trapijadas cent voltes, fentli totas las burlas y desprecis, denigrant-la, culpant-la d' un sens fi de crims horribles que en veritat sols ne son autors morals y materials los calumniadors.

Han vist al cap de temps, que las terras apiladas sobre la llosa s' removian y a la forsa han tingut de convenser s' de que, pensantse enterrar un mort, ho feren a un viu, pero un viu de grans forses, que movent un sol bras alsava llosa y terrum y ho tirava tot a regular distancia, en qual moment han comensat 'ls sustos, las corredissas y 'ls crits de socorro, efectes de la pó que no 'ls deixa dormir ni reposar, puig que per tots cantons l' veuen y l' temen.

Mes los brams, ó mes ben dit, los udols que s' lleans al creurer s' solsament que Banquo viu, no 'ls lleans pas el poble honrat que sols desitja treball y justicia, nó, no es aquest; son los crimals que millor 'ls pertany uns pesats grillons y molts d' ells ben dignes de la forca. Aquests lladres que ab tota seguritat han robat cobartment al poble en formas mil vegadas pitjor que 'ls de camí ral, gent traficant ab la justicia y la sang del pobre; sers racionals sí, pero emancipats de Deu que careixen de tot principi de moral, de dignitat y d' amor al próxim, per lo que quedan convertits en semi-feras y qual únich fi es sols fer diners, vinguin d' ahotn vinguin y com vinguin, mentres vinguin a omplir las sevas butxacas.

Y pot ser tenen rahó. Regnant l' anarquisme, tindrian lo camí més expedit per arreplegarne més, y més a la descarada; podrian exhibirse tal com son, villans, cobarts y asesins. En mitj del burgit, podrian satisfere lo desitj que tenen de carn humana y aventatar a las hienas y panteras, amigas de carn morta.

De valents ya ho serian, atropellant a criaturas, a donas y vells, mes incapassos de posarse front a front per pó de una trompada.

Ja se suposa que per ells es millor la anarquia,

tota vegada que aquesta es la filla il·lúgima; l' hi donaren el ser, l' han alletada ab lo biberó de la farsa, l' han feta creixer y la sostenen encara ab sos fets y jesta clar! regnant ella, potser seria agrañida y 'ls faria sos capitossas

Gent aixís, no deu estranyarnos que udolin al sentir parlar de carlins, quan saben que aquests pregonan principis fixos é inmutables, com son, la religió, l' honradés y la justicia y per forsa han de ser castigats los crims dels culpables.

Sí, la justicia que vivifica a la Comunió Carlista es lo que fa udolar a las feras que per urpas blanqueixen la ploma per empastifar de veri paperots indignes de que cap persona decent hi passi los ulls.

Treyeuse la careta, farsants que us anomenen republicans y liberals, que sols procureu pel vostre profit, que no us fieseu en sacrificar als mateixos dels vostres que de bona fe molts d' ells se sacrificaren un dia. ¡Miserables! que sols teniu alé per escampar calumnias, personisantis en aquells que ja sabeu que no poden arribar a fervors grinyolar ab la punta de las botas... Mes, aprofiteuvos ara que la ocasió es bona... que ja s' acabarà promte.

Sí, Macbeth; l' alsinar de Bimam está moventse, va cambiant de lloch; lo teu poder tirá y despota, agonisa y no ho duplis pas, la descendencia de Banquo en lo número correlatiu de VII, regnarà y la pagarás cara.

Per lo tan, preparat per la contricció, fes examen de tos vergonyosos fets que serán inexorablement jugats per jutges incorruptibles.

Pensa ab la mort, mes no mort noble sino miserable como ha sigut ta vida. La llepra ha de consumir tas carns y los cuhs y reptils asquerosos han de devorar tos ossos perque no quedi de tú ni rastre ni pols, y si sols l' recort per malehirlo totas las generacions vinentas.

MACDUFF
per encarrech
LO MESTRE VELL.

Contestació

S. D. S. R. H.

Castellar del Vallés.

Molt senyor meu y estimat germá en Jesucrí: No dupto pas que vosté no menteix al afirmar que es un bon catòlich y si es aixís, molt tindrà adelantat devant de Deu. Pero, dech advertirli; que tots los de aquesta població tenen dret a sortir en defensa dels aludits per en *Flutis* desde las columnas d' aquest periódich, pero a lo que no teneu dret es a insultarme de la manera que fan alguns, sens tenir en comte que jo no coneix a ningú d' aquest poble, pero sí exigeixo la deguda responsabilitat als que firman las correspondencias.

Ja ho sap, ara. Vosté firmi las cartas, carregi ab lo corresponent compromís, y llavors las hi publicaré ab molt gust y agrado.

Y lo demás son trons.

Son affm. servidor q. b. s. m.

LO MESTRE TITAS.

LLISSONS SENMANALS DE GRAMATICA

Explicadas en las anteriores senmanas las deu classes de paraulas que constituexen la oració, en Titella estará, de segü, disposat a sufrir un examen; y ¡ay! d' ell si no respon bé. Lo que es avuy, no sopas a casa teva. A veurer.

—¿Qu' es nom?

—La paraula per la qual se nombra alguna persona ó cosa: per exemple: *Sagasta, Martinez-Campos, carbassa, patata.*

—¿Qu' es article?

—Una paraula que per si sola no significa res. S' emplea avans d' un nom, com per exemple: *Lo Congrés, los diputats, la gavia, las ratas.*

—¿Qu' es adjectiu?

—Es una paraula que anyadeix al nom ideas de unitat, de forma, de color etc, com per exemple: *Un ministre fart, un cessant flach, un contribuyent groch.*

—¿Y pronóm?

—Lo pronóm es una paraula inventada per evitar la repetició del nom, per exemple: *Nos burllem dels liberals perque ELLS son una colla de gats dels frares.* ELLS, que representa als liberals, es un pronóm.

—Va be, va be, Titella; surtirás un deixeble aprofitat.

Vamos a veurer.

—¿Y qu' es verb?

—Lo verb es una paraula que serveix per indicar las accions, los sentiments, la situació ó l' estat en que 'ns trobem. Exemple: La dinastia tremola. Lo govern nos enganya. Lo poble sofreix.

—Requetebien, Titella; tu serás algo, vaja que sí.

—¿Y participi?

—Es una paraula que a un mateix temps es verb y adjectiu: *Lo Tresor arruinat. Lo govern, aburrit. La llibertat, prostituida. Carlos septim, esperat.* Y s' anomena participi perque participa del nom y del verb.

—¿Y l' adverbí?

—L' adverbí es una paraula que s' posa prop del verb per indicar la manera com se verifican las accions, lo temps y l' ordre ab que s' verifican com per exemple: Los liberals y conservadors 'ns entretenen *agradablement*. Los pillos y 'ls lladres fugirán d' Espanya *molt promte*.

—Bravo, bravo, bravo y bravo.

—¿Y la preposició?

—Aquesta s' coloca avans del lloch, del temps, del objecte de una acció. Exemple: Poseu un grapat de cibada *EN* la taula del Congrés y veureu com los ministerials s' hi amorran.

—¡Titella, Titella no descarrilis y ves al grá.

—¿Encare no es prou grá la cibada?

—Deixat de quentos, Titella, y digas:

—¿Qu' es conjuncio?

—La paraula que serveix per lligar y unir las ideas, unas ab altres: «Ortiz es un carlofobo de pura rassa; PERO los seus brams no pujam al cel Y la seva barra es mes grossa que la del Avi del pàrque; SI encare xerra tant, es *perque* cap carlista vol embrutarse las mans al clavarli una bofetada. Las paraulas PERO, Y, SI, PERQUE, son *conjuncions*, es dir, enllás, unió.

—¿Y la interjecció?

—Es lo crit que 'ns fa lleansar la alegría, el dolor, la sorpresa, la admiració etc.

¡AH! Silvela,

si per anans' en al llit

¡no tenim altre candela!

¡OH! general del llorón

¡que m' en fas de compezió!

—¡Vina, Titella! Un abrás, un petó... ets un deixeble de primera; tu ets capás d' honrar l' escola del Mestre Titas. Jo 'm proposo ferte home... ¡aaah!

—¿Que té senyor Mestre?

—Mira, Titella, he lleansat una interjecció... ¡Si tinch tanta carpanta!

La senmana próxima, si no s' han aixecat encare los carlistas, continuaré las lliçons y entraré a la part mes peliaguda de la gramatica. Adeu siau, noys, y fins lo vinent dissapte fareu festa, perque es just que participeu de las festassas que ha disposat l' ajuntament per celebrar nostra festa major.

SARDANAS

A Madrid tocan sardanas.

—¿A Madrid? ¡be es ben estrany!

—Sí senyor, sardanas llargas

y l' país las va ballant.

Lo president de Ministres

toca molt bé lo flautol,

en Trampas lo tamborino

y en Silvela lo violón.

La trompa toca Sagasta

y la tenora en Moret,

tots plegats fan eixa orquesta

per teni al país distret.

Y l' país balla que balla

y per mes que está cansat

al compás de la sardana

seguirá fins reventar.

Mes, nostre R... vindrá un dia

y la murga acabarà.

Senyor, feu que promte sigui

qu' estem cansats de ballar.

Un Nas-plá d' Olot

SARRIÀ

Molt estimat senyor Mestres Titas: Després d' haver fet campana algunas senmanas en la seva escola, vinch avuy altre volta a donar la lliçó.

Primerament, comensaré per dirigir un carinyós saludo al «Verdadero Sarriánés», quiuzenari que s' publica en aquesta població, perque no plany a ningú que no llauri dret, ni segueix altre camí que el de la rectitut y de la justicia.

En cambi hi ha un senmanari que no pot anar ni ab rodas, que s' ha permès alguna vegada molestar al Circol Tradicionalista, sens dupte per venjar-se de cert fallo donat en junta general contra algún dels interesats en dit senmanari.

Ab motiu dels funerals d' en Canovas, va publicar aquest senmanari una llarga ressenya, fent notar que la *concurrència* era escassa.

Be podia dir la veritat y no disfresar lo fiasco; ó dir que la concurrència s' componia dels celebrants y los senyors Miralles y Mumbro.

També va ferme gracia un altre sueltó del mateix senmanari *El Sarriánés*, en el qual afirma que, havent presentat la dimició de concejal nostre estimat amich lo senyor Margenat, deu procedirse a novas eleccions per omplir la vacant, ab lo que demostra que está molt poch enterat de la lley municipal y menos de lo que, en cassos semblants, disposa l' article 20 de la mateixa.

Los carlins de Sarrià, seguim molt esperansats y preparantnos per lo que pugui venir.

Y desitjantli bona salut y tranquil·litat, espero ferli alguna visita quan las mevas ocupacions m' he permetin.

De vosté affm. S. q. b. s. m.

NASTIS.

Sarrià 20 de Septbre. 1897.